

[Johan Poulsen.]

at fiske i, ikke kunne opretholdes. Senere har der været forlydender fremme om, at myndighederne i København skulle afgøre, hvilken udstrækning det forbudte område skulle have, dog således, at før en sådan erklæring kunne udstedes, var det nødvendigt at forhandle med nordmændene herom.

Det er desværre en almindelig opfattelse på Færøerne, at færinger ikke er populære i Grønland, hverken hos det grønlandske folk eller hos flertallet af embedsmændene. Jeg ved, at denne opfattelse navnlig ikke er ualmindelig i de kredse på Færøerne, der gennem årene har haft tilknytning til det færøske Grønlandsfiskeri og således skulle have haft gode forudsætninger for at bedømme forholdene.

Men det, jeg i denne forbindelse lægger hovedvægten på, er regeringens indstilling, og her vil jeg gerne spørge, om regeringen ikke er enig i, at færinger ligesom alle andre danske statsborgere nødvendigvis må have samme rettigheder i Grønland som grønlænderne selv til at drive erhverv, også til at drive fiskeri uden indskrænkninger af nogen art. Ved at læse beretningen om de ofte omtalte forhandlinger får man det indtryk, at det grønlandske landsråd har den absolutte opfattelse, at der er gjort store indrømmelser og afgivet betydningsfulde rettigheder til færingerne ved at overlade dem de omtalte pladser til at drive bådfiskeri fra. Der tales således om, at færingernes krav om stationer i land virker som et chok på medlemmerne af landsrådet, og som jeg allerede tidligere har nævnt, er landsrådets målsætning den, at disse indrømmelser kun skal være midlertidige, indtil den kgl. grønlandske handels fiskehuse kan aftage den færøske produktion. Men det bør slås fast, at en sådan opfattelse bygger på et fuldkommen forkert grundsyn. Det er i virkeligheden intet mindre end at stille tingene på hovedet. I virkeligheden er det grønlænderne, der får særrettigheder og ikke færingerne. Færingerne er parat til i en overgangsperiode at indrømme, at det er nødvendigt, at der bevares visse områder, hvor kun grønlænderne og ikke andre danske statsborgere må fiske, på grund af den særlige udvikling i Grønland og de som følge heraf ret dårlige erhvervsmulig-

heder, den grønlandske fisker arbejder under. Men det må samtidig slås fast, at denne ordning kun kan være midlertidig, indtil man skønner, at forudsætningerne for den nuværende ordning erhvervsmæssigt ikke længere er til stede. Grønlænderne har nemlig selv ønsket og valgt at blive en ligeberettiget del af Danmark, og dermed følger både rettigheder og forpligtelser. Grønlænderne har grundlovsmæssig ret til at drive erhverv, således også at fiske, fra et hvilket som helst sted på Færøerne eller i selve kongeriget på linje med alle andre danske statsborgere. Det er givet, at denne ret må være gensidig for alle danske statsborgere; de særrettigheder, som grønlænderne nu har i forhold til de andre, må derfor ophæves, når det skønnes svarligt og hensigtsmæssigt. Sådan er det, og anderledes kan det ikke være. Man gør derfor klogt i — alle sammen — at arbejde hen mod den dag, da alle skranker i så henseende falder og alle danske statsborgere fisker under lige vilkår i den del af Danmark, der hedder Grønland. Det vil til sin tid blive regeringens og folketingets fornemme pligt at skønne over, hvornår tidspunktet er inde.

Når jeg i det foregående har beskæftiget mig en del med grønlandske forhold, skal det ikke opfattes som en direkte kritik af den siddende regering eller af den nuværende Grønlandsminister, tværtimod, det er min personlige opfattelse, at såvel den siddende regering — Grønlandsministeren iberegnet — som hele det høje folketing er besjælet af ønsket om at udbygge og udnytte de erhvervsmuligheder, som findes deroppe, mest og bedst muligt, først og fremmest til gavn for grønlænderne, men i anden række også til gavn for andre danske statsborgere og dermed for riget i dets helhed. Miseren må vel snarere søges i det forhold, at det stadig er det gamle system, der har hovedindflydelsen på udviklingen deroppe, parret med den særlige psyke, der findes hos en del af befolkningen i Grønland, en psyke, der bl. a. er et produkt af århundreders monopolvælde.

Jeg har gennem hele mit politiske virke efter ringe evne arbejdet for samarbejde og god forståelse mellem færinger og andre danske statsborgere, og jeg ved, at jeg har det store flertal af mine landsmænd bag mig,